

10) Jos edellä mainittua asetuksen liitteessä I olevan osaston B luvun I määräyksen M.B.902 b kohdan 4 alakohtaa on tulkittava tällä jälkimmäisellä tavalla, voidaan sen mukaan katsoa, että kansallinen oikeussääntö täyttää asetuksessa asetetun edellytyksen, jos sen mukaan tarkastaja hyväksytään teoreettisen ja käytännön koulutuksensa päättyessä, mistä hetkestä lähtien hän voi tehdä ilma-alusten lentokelpoisuuden tarkastuksia ja allekirjoittaa yksin tarkastusasiakirjat ja toimia toimivaltaisena viranomaisena?

11) Mikäli asetuksen N:o 2042/2003 liitteessä I olevan osaston B luvun I määräyksen M.B.902 b kohdan 4 alakohtaa on tulkittava jälkimmäisen vaihtoehdon mukaan, onko nyt käsiteltävän kaltainen kansallinen oikeussääntö sen mukainen, kun siinä pidetään vain suosituksena sitä, että henkilöstöltä, joka valitaan alun perin lentokelpoisuuden tarkastajiksi, vaaditaan, että "asianomainen on ylennetty ja että hän on ollut vastuussa ilma-alusten huolto-organisaatiosta"?

12) Oliko kansallinen lainsäätäjä asetuksen N:o 2042/2003 nojalla velvollinen säätämään siitä, että ne, jotka hoitivat tarkastajan tehtäviä kyseisen asetuksen voimaantulohetkellä (tai mahdollisesti ennen sitä), piti automaattisesti hyväksyä uudelleen tarkastajiksi ilman edeltävää valinta- ja arviointimenettelyä, kun asetuksessa N:o 2042/2003 ei säädetä siitä, onko niillä, jotka ovat hoitaneet ennen asetuksen voimaantuloa ilma-alusten lentokelpoisuuden valvontatehtäviä tarkastajina oikeus jatkaa näiden tehtävien hoitamista myös kyseisen asetuksen voimaantulon jälkeen, ja millä edellytyksillä heillä olisi tällainen oikeus, vai onko asetusta N:o 2042/2003, jolla pyritään parantamaan lento-operaattorien turvallisuutta eikä vahvistamaan kyseisen jäsenvaltion ilma-alusten lentokelpoisuuden tarkastamiseen toimivaltaisten viranomaisten työntekijöiden ammatillisia oikeuksia, tulkittava siten, että jäsenvaltioilla on vain mahdollisuus, mikäli ne pitävät tätä asianmukaisena, edelleen käyttää ilma-alusten lentokelpoisuuden tarkastajina henkilöitä, jotka hoitivat näitä tehtäviä ennen kyseisen asetuksen voimaantuloa, vaikka nämä henkilöt eivät täytäneet kyseisessä asetuksessa asetettuja edellytyksiä, myös EASA:n päätöksen nro 2003/19/RM/28.11.2003 liitteessä I olevan osaston B luvun A määräyksen M.B. 902 b kohdan 4 alakohdan valossa?

13) Jos todetaan, että jäsenvaltiot ovat asetuksen N:o 2042/2003 nojalla velvollisia hyväksymään automaattisesti uudelleen tarkastajiksi ilman valintamenettelyä henkilöt, jotka hoitivat näitä tehtäviä ennen kyseisen asetuksen voimaantuloa, onko nyt käsiteltävän kaltainen kansallinen säännös tämän asetuksen mukainen, kun siinä säädetään, että jotta nämä henkilöt voidaan hyväksyä uudelleen tarkastajiksi, heidän on pitänyt tosiasiallisesti hoitaa tarkastajan tehtäviä, mutta ei kyseisen asetuksen voimaantulohetkellä vaan kyseisen kansallisen säännöksen myöhemmästä voimaantulohetkestä lähtien?

Kanne 9.6.2011 — Euroopan komissio v. Helleenien tasavalta

(Asia C-293/11)

(2011/C 232/33)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: D. Triantafyllou ja C. Soulay)

Vastaaja: Helleenien tasavalta

Vaatimukset

— on todettava, ettei Helleenien tasavalta ole noudattanut direktiivin 2006/112/EY⁽¹⁾ 306–310 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se on soveltanut matkatoimistoja koskevaa erityistä arvonlisäverojärjestelmää tapauksissa, joissa matkapalveluja myydään muille henkilöille kuin matkustajalle

— Helleenien tasavalta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Matkatoimistoja koskevaa järjestelmää sovelletaan — sen mukaisesti, miten direktiivi on muotoiltuna useimmille kielille — ainoastaan suoraan matkustajille tarjottuihin palveluihin. Englanninkielinen toisintokaan, jossa yhdessä kohdassa käytetään ilmaisua "asiakas" ("customer"), ei olisi järkevä, jos se ei koskisi yksinomaan matkustajia. Sama päätelmä seuraa kaikkien asiaa koskevien säännösten tarkastelusta yhdessä (systemaattinen argumentointi). Myös historiallinen tulkintatapa johtaa samaan lopputulokseen, koska arvonlisäverodirektiivillä on ainoastaan kodifioitu kuudes arvonlisäverodirektiivi muuttamatta sen sisältöä. Teleologisen tulkinnan osalta on todettava, että tiettyjen jäsenvaltioiden toimistojen kaksinkertainen verotus ei ole mahdollista (poikkeuksena vähennykset silloin, kun sovelletaan laajennettua matkatoimistoja koskevaa järjestelmää). Yksittäinen jäsenvaltio ei voi korjata minkäänlaista direktiivissä olevaa puutetta, ellei säädöstä itseään muuteta virallisesti.

⁽¹⁾ EUVL L 347, 11.12.2006.

Kanne 10.6.2011 — Italian tasavalta v. Euroopan unionin neuvosto

(Asia C-295/11)

(2011/C 232/34)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Italian tasavalta (asiamiehet: G. Palmieri ja Avvocato dello Stato S. Fiorentino)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto